

Innst. 184 S

(2016–2017)

Innstilling til Stortinget fra finanskomiteen

Prop. 40 S (2016–2017)

Innstilling fra finanskomiteen om Samtykke til at Norges Bank inngår en bilateral avtale med Det internasjonale valutafondet (IMF) om å stille lånemidler til disposisjon for IMF's generelle låneordninger

Til Stortinget

Sammendrag

Innledning og sammendrag

I proposisjonen bes det om Stortingets samtykke til at det inngås en bilateral avtale mellom Norges Bank og IMF om å stille lånemidler tilsvarende 6 mrd. SDR til disposisjon for de generelle låneordninger til Det internasjonale valutafondet (IMF). Basert på valutakursen 2. desember 2016 tilsvarende dette i underkant av 69 mrd. kroner. Avtalen erstatter en tilsvarende avtale med IMF fra 2012 som løp ut 4. november i år.

Mot et bakteppe av en meget usikker økonomisk situasjon internasjonalt inngikk IMF i 2009 en rekke bilaterale innlånsavtaler, deriblant med Norge. Hensikten var å sikre IMF tilstrekkelig tilgang til finansielle ressurser. En ny runde med slike avtaler ble inngått fra og med høsten 2012. De første av disse utløp høsten 2016, deriblant avtalen med Norge på 6 mrd. SDR.

I Finansmarkedsmeldingen 2015 (Meld. St. 29 (2015–2016)) heter det: «Regjeringens vurdering er at Norge bør være positivt innstilt om det skulle komme en anmodning om å fornye Norges Banks bilaterale avtale om lån på opp til 6 mrd. SDR til IMF's generelle låneordninger gitt bred internasjonal deltakelse og under forutsetning av Stortingets samtykke.

Samtidig er det viktig at det er sammenheng mellom Norges finansielle bidrag og vår innflytelse og representasjon i IMF.» Stortinget hadde ikke merknader til dette, jf. Innst. 325 S (2015–2016).

Det er bred enighet blant IMF's medlemsland om at utlånskapasiteten bør videreføres på dagens nivå. De bilaterale lånene har blitt viktig for å sikre dette. Siden IMF's årsmøte i oktober i år har 28 land inngått eller lovet at de vil inngå nye bilaterale avtaler tilsvarende til sammen 272 mrd. SDR. Dette tilsvarende om lag 95 prosent av volumet i 2012-avtalene. Løftene kommer fra land over hele verden, både tradisjonelle industriland og fremvoksende økonomier, inkludert enkelte land som ikke har bilateral avtale fra før. Etter Finansdepartementets vurdering er forutsetningen om bred internasjonal deltakelse oppfylt. Videre mener departementet det er i Norges interesse også i denne runden å bidra i den internasjonale dugnaden for å sikre IMF tilstrekkelig utlånskapasitet.

Finansdepartementet tilrår at Stortinget samtykker til at Norges Bank inngår en bilateral avtale med Det internasjonale valutafondet (IMF) om å stille lånemidler tilsvarende 6 mrd. SDR til disposisjon for IMF's generelle låneordninger.

Det vises for øvrig til proposisjonen for nærmere redegjørelse.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Den administrative oppfølgingen av den bilaterale avtalen med IMF vil i hovedsak skje i Norges Bank. Trekk under avtalen vil kreve omplasseringer av Norges Banks valutareserver, som ved utgangen av tredje kvartal 2016 utgjorde 451 mrd. kroner. Norges Bank anslår at de rent administrative kostnadene knyttet til å følge opp lån til IMF vil være av om lag samme størrelse som kostnadene knyttet til oppfølging av andre plasseringer av valutareservene.

En låneavtale på 6 mrd. SDR berører forvaltningen av valutareservene. For å kunne håndtere potensielt store utbetalinger til IMF på kort varsel må likviditetsgraden i reservene være større enn den ellers ville vært. Dette kan ha kostnader i form av redusert avkastning. Med uendret beløp i forhold til den avtalen som gikk ut i november 2016, vil det imidlertid ikke bli noen endring på dette sammenliknet med de siste fire årene, og en videreføring er ifølge Norges Bank forsvarlig ut fra hensyn til valutareservene.

Som for andre lån til IMF vil avkastningen på trukne beløp være SDR-renten. Den er en sammenveining av kortsiktige statspapirrenter i amerikanske dollar, euro, kinesiske renminbi, japanske yen og britiske pund. For avtaleperioden sett under ett mener Norges Bank at det må påregnes at avkastningen på lån til IMF i gjennomsnitt kan bli noe lavere enn det banken ellers kunne oppnådd.

I den grad avtalen påvirker Norges Banks overskudd, vil det påvirke overføringene fra Norges Bank til statskassen med et tidsetterslep.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Lisbeth Berg-Hansen, Tore Hagebakken, Irene Johansen, Marianne Marthinsen, Torstein Tvedt Solberg og Truls Wickholm, fra Høyre, Solveig Sundbø Abrahamsen, Svein Flåtten, Sigurd Hille, Heidi Nordby Lunde og

Siri A. Meling, fra Fremskrittspartiet, Hans Andreas Limi, Roy Steffensen og Kenneth Svendsen, fra Kristelig Folkeparti, lederen Hans Olav Syversen, fra Senterpartiet, Trygve Slagsvold Vedum, fra Venstre Terje Breivik, og fra Sosialistisk Venstreparti, Snorre Serigstad Valen, viser til at regjeringen i proposisjonen ber om Stortingets samtykke til inngåelse av en avtale mellom Norges Bank og Det internasjonale valutafondet (IMF) om å stille nye lånemidler til disposisjon for IMF's generelle låneordninger. Komiteen er positiv til at det inngås en avtale mellom Norges Bank og IMF om å stille nye lånemidler til disposisjon for de generelle låneordninger til IMF, og støtter at rammen for låneadgangen settes til 6 mrd. SDR.

Komiteens tilråding

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og råar Stortinget til å gjøre følgende

vedtak:

Stortinget samtykker til at Norges Bank inngår en bilateral avtale med Det internasjonale valutafondet (IMF) om å stille lånemidler tilsvarende 6 mrd. SDR til disposisjon for IMF's generelle låneordninger.

Oslo, i finanskomiteen, den 14. februar 2017

Hans Olav Syversen

leder

Marianne Marthinsen

ordfører